

अथापरिग्राह्यतावादिनंसुग्रीवमेवबलात्परिग्राह्यतांगीकारंकारयित्वा तमेवतदानयनायप्रेषयति ॥ आनयेति ॥ अस्य वाक्कायाभ्यांसुस्पष्टशरणागतस्य ॥ यदिवारावणइतिकाम
रूपतयाकारांतरावष्टंभवानितिशेषः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथसुग्रीवोविस्मयपरवशआह ॥ किमत्रेति ॥ धर्मज्ञ शरणागतरक्षणधर्मरहस्यज्ञ लोकनाथानाराज्ञांशिरवामणे सत्ववान्सत्वै
कनिष्ठ त्वमार्थं कल्याणं प्रभाषेथाइतियत्तत्रकिंचिन्न ॥ ३६ ॥ ममांतरात्मापि विभीषणं शुद्धंवेत्ति ॥ त्वद्वाक्यश्रवणादितिभावः ॥ किंच परमचतुरेणहनूमता भावरूपादनुमानाच्च

आनयैनंहरिश्रेष्ठदत्तमस्याभयंमया ॥ विभीषणोवासुग्रीवयदिवारावणःस्वयं ॥ ३४ ॥ रामस्यतुवचःश्रुत्वासुग्रीवःपुवगेश्वरः ॥
प्रत्यभाषतकाकुत्स्थंसौहार्देनाभिपूरितः ॥ ३५ ॥ किमत्रचित्रंधर्मज्ञलोकनाथशिरवामणे ॥ यत्त्वमार्थप्रभाषेथाःसत्ववान्सत्पथेस्थि
तः ॥ ३६ ॥ ममचाप्यंतरात्मायंशुद्धंवेत्तिविभीषणं ॥ अनुमानाच्चभावाच्चसर्वतःसुपरीक्षितः ॥ ३७ ॥ तस्माद्विप्रंसहास्माभिस्तुल्यो
भवतुराघव ॥ विभीषणोमहाप्राज्ञःसखित्वंचाभ्युपैतुनः ॥ ३८ ॥ ततस्तुसुग्रीववचोनिशम्यतद्वरीश्वरेणाभिहितंनरेश्वरः ॥ विभीषणे
नाश्रुजगामसंगमंपतत्रिराजेनयथापुरंदरः ॥ ३९ ॥ इत्यार्षे० वा० यु० अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
राघवेणाभयेदत्तेसन्नतोरावणानुजः ॥ विभीषणोमहाप्राज्ञोभूमिसमवलोकयत् ॥ १ ॥ स्वात्पपातावनिहृष्टोभक्तैरनुचरैःसह ॥ सतुरा
मस्यधर्मात्मानिपपातविभीषणः ॥ २ ॥ पादयोर्निपपाताथचतुर्भिःसहराक्षसैः ॥ अब्रवीच्चतदावाक्यंरामंप्रतिविभीषणः ॥ ३ ॥ धर्म
युक्तंचयुक्तंचसांप्रतंसंप्रहर्षणं ॥ अनुजोरावणस्याहंतेनचास्म्यवमानितः ॥ ४ ॥ सर्वतःसुपरीक्षितश्चायंतस्मात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ हरीश्वरेणाभिहि

तं तमानीयायंविभीषणइतिबोधितं ॥ पतत्रिराजेन तदानीतेनोपेद्रेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अधिगितिमानः ॥ कतकस्तु ॥ १७ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥
सन्नतोभक्तिप्रवणः भूमिसमवलोकयत् अवरोहणायेतिभावः ॥ १ ॥ हृष्टः अभिमतलाभजनितप्रीतियुक्तः ॥ रामस्य निपपात पादयोरित्यनुकर्षः ॥ २ ॥ पूर्वमेकस्यै
वपादपतनमुक्त्वा ॥ मंत्रिसहितस्यतदाह पादयोरिति ॥ पादयोर्निपपातेत्यनेन शरणागतधर्मकथनं ॥ ३ ॥ युक्तं युक्तियुक्तं ॥ सांप्रतं संप्रहर्षणं तत्कालंसंतोषकरणं ॥ ४ ॥